

§ 28. Uden samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden kan beslutning om anbringelse uden for hjemmet kun træffes, når anbringelsen er påkrævet af hensyn til barnets eller den unges velfærd,

1. fordi barnet eller den unge har udvist betydelige vanskeligheder ved at tilpasse sig sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet i øvrigt, og forældrene ikke magter opdragelsen,

2. fordi barnet eller den unge lever under sådanne forhold, at dets sjælelige eller legemlige sundhed eller udvikling lider alvorlig skade eller udsættes for fare herfor,

3. fordi forældrene ikke sørger for, at barnet eller den unge undergives nødvendig særforplejning eller anden nødvendig behandling af sjælelige eller legemlige lidelser.

Stk. 2. Uanset at forældremyndighedens indehaver giver samtykke til, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, kan børne- og ungdomsværnet under de i stk. 1 anførte betingelser, når omstændighederne taler derfor, bestemme, at hjemgivelse ikke kan finde sted, så længe forsorgen er påkrævet.

§ 29. Hjelpeforanstaltninger kan iværksættes for børn og unge under 18 år, der har ophold her i landet.

Stk. 2. Når en beslutning om beskikkelse af tilsynsværge eller om anbringelse uden for hjemmet ikke er endeligt ophævet ved det fyldte 18. år, kan disse hjelpeforanstaltninger også efter dette tidspunkt ændres til eller forbindes med andre hjelpeforanstaltninger i henhold til §§ 27 og 28. Er beslutning om anbringelse uden for hjemmet truffet med samtykke fra forældremyndighedens indehaver, kan der også efter det fyldte 18. år træffes beslutning efter § 28, stk. 2.

Stk. 3. I andre tilfælde kan hjelpeforanstaltninger under særlige omstændigheder iværksættes for unge over 18 år, når den unge og hans værge meddeler samtykke hertil.

§ 30. Der kan ikke træffes beslutning i henhold til § 28, stk. 1 eller 2, medmindre indehaveren af forældremyndigheden eller, såfremt denne ikke har kendt opholdssted her i landet, den, der faktisk udøver forældremyndigheden, med passende varsel ved anbefalet brev er opfordret til at udtale sig

for børne- og ungdomsværnet. Tilsvarende gælder værger for en ung, der ikke længere er under forældremyndighed. I tilsigelsen henledes opmærksomheden på bestemmelsen i § 31, stk. 4.

Stk. 2. En ung over 15 år skal have lejlighed til at afgive erklæring i de i stk. 1 omhandlede tilfælde.

§ 31. Beslutning om hjælpeforanstaltninger skal træffes i et møde i børne- og ungdomsværnet, jfr. dog § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2. Mindst halvdelen af medlemmerne skal være til stede, jfr. dog § 13, stk. 2.

Stk. 2. Til vedtagelse af en beslutning i henhold til § 28, stk. 1 eller 2, kræves, at mindst $\frac{2}{3}$ af børne- og ungdomsværnets medlemmer stemmer for beslutningen. I København kræves, at mindst $\frac{2}{3}$ af børne- og ungdomsværnets medlemmer og kredsværger, jfr. § 13, stk. 1, eller $\frac{2}{3}$ af en afdeling i henhold til § 13, stk. 2, stemmer for beslutningen.

Stk. 3. Møderne holdes for lukkede døre.

Stk. 4. Forældrene kan søge bistand hos tredjemand, der kan give møde i børne- og ungdomsværnet.

§ 32. Beslutninger, som kan indbringes for landsnævnet, skal meddeles de klageberettigede ved anbefalet brev, medmindre de har frafaldet sådan meddelelse. Der skal samtidig gives oplysning om adgangen til at indbringe sagen for landsnævnet og om fristen herfor.

§ 33. Når sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, eller endelig beslutning i øvrigt endnu ikke kan træffes, kan sådanne foranstaltninger, som ikke kan udsættes uden fare for barnets vel, iværksættes foreløbigt. Når børne- og ungdomsværnet ikke er samlet, kan foreløbige foranstaltninger iværksættes af formanden eller i dennes forfald eller efter dennes bemyndigelse af næstformanden (næstformændene).

Stk. 2. Sagen forelægges snarest muligt for børne- og ungdomsværnet til endelig beslutning. Anbringelse uden for hjemmet i henhold til foreløbig beslutning kan længst vare i 2 måneder.

Stk. 3. Beslutninger i henhold til stk. 1 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.